

ABONY

Szerkesztőség:
II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
—
Kéziratok vissza nem
adatnak.

Kiadóhivatal:
SZERDAHELYI JÁNOS
köznyomdájára, hová
az előfizetési pénzek, a hu-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TIEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó hivatalhoz küldendők. Nyilttér szer 1 korona.

A kereskedők és a végrehajtási novella.

A legnagyobb dicsérettel kell szólnunk a részletfizetésre elárúsítók budapesti ad hoc egyesületének azon elhatározásáról, mely szerint adósaikkal szemben a végrehajtási novella 30. §-a által nekik biztosított sovány kedvezményt nem veszik igénybe, illetve a járásbíróságoknál adósaik egyikét sem jelentik be abból a célból, hogy velük szemben a régi végrehajtási törvényt alkalmazhassák. Ugyanígy határoztak a budapesti óra és ékszerkereskedők is és úgy vagyunk informálva, hogy más szakmabeli kereskedők úgy Budapesten, mint Vidéken — szintén nem állítják pellengére adósaikat. Le a kalappal, uraim, ezek előtt a derék magyar kereskedők előtt: Hány méltatlan vád hangzott el a kereskedelemellenes körökből kereskedőink ellen, hányan és hányszor igyekeztek gyakran épp azok önzés, kiszípolozás, sőt család vádjával befeketíteni a kereskedőket, akik fülig adósak a fűszeresnek, a szabónak, a cipésznek és a nemkereskedőknek köreiből ritkán hallatszott

egy-egy hang a méltánytalanul megvádoltak védelmére. Most azonban végre talán a vakságban és sötétségben sinylődök is elhiszik, hogy a kisemberek védelmének hazug ürügye alatt egy szerencsétlen törvény alkotásával egyszerre tömérdek kereskedőt és iparost megfoszt a kielégítési alaptól és csak egyesek erélyes felszólalására engedi meg nagy kegyesen a tárgyalás utolsó napján, hogy mindazok, akik lejárt követeléseiket 30 nap alatt bejelentik, a régi végrehajtási törvény alapján vezethetnek végrehajtást adósaik ellen. Azt nem gondolta meg sen a miniszter, sem a törvényhozás, hogy ez a módoszat épp a megvédeni szándékolt kisembernek szegi nyakát, mert nem csak hogy johiszemű adósokat pellengére állít, hanem a hitelezőket egyenesen arra kényszeríti, hogy — minden kimélet megtagadásával — adósaikat nyakrafőre pereljék és végrehajtsák. Azt hitte mindenki, hogy a kereskedők és iparosok kapva-kapnak ehhez a mentő szalmaszálhoz; hogy vaggonszámra fognak a bejelentések a járásbíróságokhoz beérkezni, a perek és végrehajtások száma megliszereződik és sok-

sok adóst tönkre fog tenni a hirtelen megrohanás.

A kincstár is jó bevételekre számított; a bejelentések bélyegilleték-hozamát kerek négy millióra taksálták. És mit tettek a kereskedők és iparosok? Egyszerűen eldobták maguktól ezt a mentő eszközt; ők nem állítják adósaikat pellengére, nem fogják őket agyonfolytatni, szóval nekik nem kell a 30 §. melynek alkalmazása során annyi sérelem és átok fakadna. Aki becsületes ember, az jelentés nélkül is megfizeti holt tartozását, ha csak van anyyia; aki nem becsületes, hadd fusson, de a magyar kereskedő követeléseinek biztosítása végett nem nyúl piszkos eszközhöz, még ha azt a törvény részére engedélyezte is. Le a kalappal uraim a magyar kereskedők előtt!

A borközraktárak és borarak.

Mult évihez képest majdnem kétszerannyi bortermésre van kilátásunk s így érthető, ha a kínálat erősebb a keresletnél s érthető az is, ha a tavalyi árakat az idén nem érhetjük el. Beletörődünk abba is, ha csak jelentékeny árhányatlással állanánk szemben, de nehezen viselhetjük

TÁRCA.

Az önkéntesek.

— Az „Abony” eredeti tárcája. —
Irtá: Szász József.

Tavaszi kezdetén, április elsején bevonulnak századjaikhoz az önkéntesek.

Októbertől áprilisig az önkéntes iskolába jártak s elméletileg is, gyakorlatilag is ott tanulták külön a katonai tudományokat.

Aki szorgalmasan tanult, s akinek szerencséje s kevés büntetése volt a hat hónap alatt: azt kinevezik kaplárnak. Ha pedig ilyen nagy rangot nem érdemelte meg: egyesillagos fráternek. De ha az iskola tisztjei abban a hitben vannak, hogy még erre se érdemes, meghagyják annak, ami volt: csillagtalan önkéntesnek.

Mi az egyéves önkéntes?

Olyan katona, aki önkéntelenül szolgálja le az egy-, esetleg két esztendejét. Mert ha két évet szolgál is: csak egyéves önkéntes a neve. Éppen úgy besorozzák, éppen úgy viszik katonának, mint a nem önkéntest, különben soha életében nem katonáskodnék. És mégis önkéntes a neve, de erről már nem tehet szegény feje.

Éppen úgy exercez, gyakorlatokat, szolgálatot csak úgy vegez, mint a többi katona. Kapitány ur Komorovesák éppen úgy leszidja, éppen úgy becsukja, mint a század három cigányát, két zsidóját.

Ezekre haragszik legjobban a századnál és a világért meg nem tűri, hogy közülük valamelyik az első sorban dicszelenkedjek.

Kettő közülük pedig minden reggel okvet-

lenül odakerül. Az öt ember egymás mellett áll, mert egyforma magasságuk s négyen alkotnak egy doppelrejt. Most, ha a kapitány ur frontot kommandiroz akár jobbra, akár balra, kettő, esetleg három mindig az első sorba kerül közülük. A kapitány ur ezért természetesen minden reggel nagy haragra gyullad, kegyetlen káromkodásra fakad s minden reggel úgy veri hátra a második sorba lovagló pálcájával a századesufitokat.

A különbség tulajdonképpen az önkéntes és a közönséges katona között, hogy az önkéntes sárga perlit hord a két karján. Gangot, szobát nem surol, udvart nem söpör, kapitány ur Komorovesák meg nem verheti, s a szalmaszákját se ő maga tömi meg szalmával.

Ezt a legénye végzi el helyette...

Az önkéntes századhoz való bevonulásának a kadét örül legjobban. Az önkéntes az ő megváltója. A bünbák nem ő azután a századnál, hanem az önkéntes. Ezt oktatja, ezt szidja s ezt teszi felelőssé mindenért Komorovesák kapitány.

Mikor berukkol a századhoz, legelőször is azt nézi meg a kapitány ur: hány csillaga van. Ha nincs neki egy se: jobb, ha mindjárt megszökik, olyan rossz világ következik rá.

Ezután megnézi ruháit, felszerelését.

A ruhákat azért, hogy előírás szerint készültek-e, a felszerelést azért, hogy jól van-e tisztítva, nincse valami hibája, vagy fogyatékosága.

Örmester ur Súlyom centimétert és ollót tesz elébe. Az önkéntes tudja már, mi következik. A sapkája alacsony, szemellenzöje be van szegve: ezért magazinba viteti Komorovesák kapitány. Fejébe nyom helyette egy rengeteg nagy és zsiros sapkát, melyet csak füle tart meg a fején.

A sapka után a bluz, a waffenrokk vándorol a magazinba. Mindkettőnek magas a gallérja, nem elég bő az ujjá és nagyon feszes a dereka. Ilyen

ruhát nem szabad hordani kapitány ur Komorovesák századánál az önkéntesnek. Nagyon feltűnne a többi közül, a feltűnést pedig kerüli a kapitány ur. De elszedi tőle nadrágját és cipőjét is. A nadrág nagyon szűk és a rendesen világosabban zsinorozták; a cipő pedig hegyesorru s összevissza csak hét lyuk van rajta a fűzőnek. Ez pedig olyan nagy hiba, hogy okvetlen lakat alá kell tenni cipőt is, nadrágot is.

De ne busuljon az önkéntes: ő mint sapkát adott neki a kapitány ur, ad neki bluzt, waffenrokkot, nadrágot és bakkancsot is. Mindenből ad jó nagyot, bővet, csak a bakkancsból szüket, keményet, hogy majd eltörök a lába benne.

Mikor így felöltöztette ujonnan az önkéntest s köpönyegéből is levágott öt ujjnyit, megvizsgálja: mit tud, mit tanult?

Leviszi az udvarra, ahol a század éppen árkot ugrik, rudat mászik.

Utközben kikéri: kicsoda, micsoda a foglalkozása és mi a vallása. Az Isten őrizze, hogy zsidó legyen.

Beállítja a többiek közé, hadd lássa: tud-e jól futni, mászni, árkot és akadályt ugrani?

A bakkancs nehéz, szokatlan, töri is a lábot, s így bizonyos, hogy nem sikerül az az ugrás, se a mászás. Kapitány ur Komorovesák akkor mindjárt kimondja a szentenciát:

— Hallatlan dolog! Ön intelligens embernek tartja magát, még talán valamilyen diplomája is van és nem tud átugrani egy árkot? Hogyan lehetett önből önkéntes?

Ilyenformán megy végbe a vizsga praktikus része.

A theoretikus része pedig így: Kikérdezi a reglamából. Ezt úgy kell tudni, mint a Miatyánkot. Ha nem tudja ilyen jól, mindjárt becsukhatja kazárnya-öristomba és ezzel vége a vizsgának. De

el azt a körülményt, hogy az ideai árak a múlt évnek csak mintegy kétharmadát teszik ki, ami annál visszatetszőbb, mert az ideai must kvalitása magasan áll a tavalyihoz képest.

Ezek a körülmények aggodalommal töltik el a termelőket s szélteben-hosszában borüzletválságról beszélgetnek.

Annál különösebb ezen jelenség, mert régen nem volt olyan termésünk, mind minőségre, mind mennyiségre, mint az idén; ha tehát csupán ez volna az oka a nagymérvű áresökkenésnek, a válsághireknek van némi alapjuk.

A kormány észrevette ezt is idejekorán segíteni akart a termelőkön, nehogy kényszerhelyzetbe kerüljenek. Erre szolgált volna ama intézkedése, hogy egy borszövetkezettel szerződést akart kötni borközraktárak felállítására az ország különböző vidékein, valamint a külföldön és Amerikában, mely célból a szövetkezetet állami dotációban részesítette volna, hogy a kivitt előmozdítsa; a társulat köteles lett volna, hogyha a termelő nem akarta volna termését mustul eladni, akkor a borra előleget nyújtani, vagy pedig elegendő hordót becsátani rendelkezésére hektoként 1 kor. 20 fillér évi bérért.

Mi lett volna ennek az eredménye? Föltétlenül egy egészséges concurrencia kifejlődése a borközraktár és a kereskedők között és megszűnt volna a kényszerhelyzet, mely előtt a termelők állanak elegendő edény hiányában. Az értékesítés szerfelett megkönnyült volna, s nem lettünk volna kitéve holmi kartellszerű jelenségeknek a szüret idején.

A fővárosi sajtó egy része azonban — minden valószínűség szerint az érdekelt kereskedői világ kezdeményezésére — érthetetlen módon nekiment a kormány ezen jóakarátú és előrelátó segítő akciójának, s telekiabálta a világot nem is annyira a termelők, mint a borkereskedők érdekeinek rettenetes sérelmeivel; még gyanúsítani sem ártották a kormány szándékát a 250.000 korona évi subvenció nyújtásáért, mintha ez az összeg valami horribilis summa volna egy oly elsőrangú gazdasági ág istápolására, mint a szőlő- és bortermelés és az ehhez fűződő ekszistenciák védelmére.

Kiszámíthatatlan kárja lenne abból a bortermelőknél, ha a kormányt visszatartaná ez a mesterségesen csinált ellenmozgalom attól, hogy elhatározásának keresztülvételét felfüggeszse, vagy el is ejtse és elálljon attól, amit a borpiac felkarolására tenni jónak lát.

Furesának is tűnne fel, hogy egy ily nagy szabású kormányakció bizonyos mesterkedések miatt a sikertelenség posványába merülne alá, hogy akkor, midőn néhány borkereskedő érdeke és a termelők érdeke áll egymással szemközt, legyűrnek egymást a helyett, hogy mindegyik egymásra való utaltságukat respektálják.

Fontolóra kell venni a kereskedőknek, hogy az árak mesterséges letörésével, vagy a termelő kényszer helyzetének kihasználásával a termelő károsodása csak időleges, mert a kormány intézkedésének ily körülmények között feltétlenül érvényt kell szerezni.

A termelők ma még csak bámulnak a hirtelen változáson s nem akarják hinni még ma sem, hogy rosszabb legyen a helyzet, mint az olasz borok özöne idején; vár valamit, ami kisegíti tehetetlen helyzetéből. Mert vagy oda kell adnia termését kényre-kedvre a hogy veszik, vagy termése egyik felén edényeket kell vásárolnia, hogy a másik felét megtarthassa az árak bizonyos emelkedéséig. Vesztes azonban mindenkép ő.

De hát én Istenem, hol vannak a termelők? Miért nem sietnek a kormány akciójának a támogatására?

Valljuk meg: nagy része bizony nem is tud róla semmit. Nem is hisszük, hogy a kormány engedni legyen kénytelen bizonyos kis érdekes csoport jogosulatlan intervenciójának s ne inkább segítségére legyen annak az osztálynak, mely munkájával és tökéjével egyik legnagyobb részét teszi a nemzetfenntartó elemnek, a mely egy tönkre ment gazdasági ágat tett virágzóvá, az ország leghasznavehetőbb részét alakította át a legértékesebb adó alannyá és a mely nem spekulál, hanem dolgozik.

T. G.

MI UJSÁG?

Lemondás.

Ha megyek az esküvőmre
Ne gyertek el velem.
Ne lássátok bús orcámon
Alahulló könnyem.

Ne nézzétek fájó lelkem
Néma gyötrődésért,
Ne halljátok bűnös ajkam
Hazug esküvésért.

Ha meghalok ne könnyezzen —
Ne sirasson senki.
Ha visznek a temetőbe
Ne kísérjenek ki.

Sírhalmomra az a legény
Dobjon egy virágot:
Akiért én itthagytam egy
Összetört világot.

T.

— **Eljegyzés.** Goldschmied Lipó kedves leányát Terket eljegyezte Szekely Jenő Szolnokról. — Szívvelyes üdvözlét a bajos menyasszonynak és kedves családjának.

— **Tanácsülés.** Folyó hó 7.-én tartott tanácsulésen tárgyalott Dani Ferenc biztos kérényre egyenruházatának kifizetése tárgyában. Erre nézve a gyűlés kimondja, hogy egyenruhát a biztostól nem kíván, a kert 80 koronát csupán előlegül folyosítja. — Tóth József orsz. magyar iskolai egyesületi elnök kéri az egyesület támogatását, öt even át évi 4 kor. tagsági díj fizetésével. A tanács ehhez hozzájárult és az országos magyar iskolai egyesületbe belep. — Kiss János rendőrtizedes az esküt a tanács előtt letette. — Nagy Lajos jegyző beterjesztte a magtar régi adósainak névjegyzékét, mely szerint behajthatlan búza 355 mmázsa 59 kilo és árpa 275 mmázsa 45 kilo. Az összes intralek törlese javasolatik a közgyűlésnek. Megjegyzendő, hogy ennek a horribilis hátraleknak legnagyobb része kamatok és annak kamatai s csak papiroson akkora, amely ha még vagy husz esztendeig vezetletett volna, kevés lett volna rá a felhatar termése.

— **Szomorú évforduló.** F. hó 10.-én mult 10 éve Erzsébet királyné tragikus halálának. E napon a város alapítványa folytán a rom. kath. templomban emlék istentisztelet tartatott, melyen az egész előljároság s a tanács, valamint szép

ha tudja, ugy példákat ad fel megfejtés végett. Mit csinálna habaruban, abban vagy abban az esetben, ilyen és olyan körülmények között?

Jót mondasz: nem használ; ostobaságot beszélész: nem ért. A következmény mindig csak az, hogy ostoba tökfiklo vagy, aki csak kaszárnyaristomba való. Kedvenc feladata a következő:

— Ön századparanesnok és századával egy hegyszorosban áll. A hegyek megszálva két ellenséges brigáddal, tüzérséggel, hátamögött és előtte egy ellenséges divízió. Mit csinálna ön ebben az esetben, mint századparanesnok?

Az önkéntes előszedi minden taktikai tudását s ugy fejtegeti a rettenetes kérdést. Kapitány ur Komorovesak pedig csak nézi, csak hallgatja. Mikor pedig ezt is, azt is megunja, így szól hozzá:

— Kedves tanár ur! — (Ha valakit nagy számárnak tart, azt mindig tanár urnak szólítja.) — Látom, hogy önnek semmi katonai talentuma nincs, s figyelmeztetem, hogy erőltesse meg magát, tanuljon, mert okvetlenül meg fog bukni. Mert ha őnt egy nyomorult századdal annyit tenger sok ellenség körülvette, akkor önnek csak két kommandó szava van s egy kötelessége. A két kommandó pedig ez: Terdre! Imához! Kötelessége pedig az, hogy ott rögtön meghaljon.

Ezzel sorsa eldőlt az önkéntesnek. Nehéz napok következnek rá.

Kapitány ur Komorovesak megleszi szoba-paranesnoknak s azt is megparanesolja, hogy a legénységgel együtt aludjék. Így a szoba minden legényecért, minden egyes felszereléséért, minden ruhadarabjáért az önkéntes a felelős. Ő lakol érte, ha infanterist Kolozi Mihály bakkanestálpából hiányzik egy szeg. Őt csukja be a kapitány, ha valamelyik legény megbetegszik, hogy miért nem vigyázott jobban egészségére. Ha egyik elalszik a vartán, ha másik eltéveszti a fegyverfogást, ha a század rosszul ezeiroz és ha a kapitány urnak rossz álma van: mindennek oka csak az önkéntes.

Emlegeti is reggeltől késő estig a nevét a kapitány ur és nagy káromkodás között hol tanározza, hol szamarazza.

Ez a kettő egyet jelent nála.

A gyakorlótéren őrnagy ur Drupkovics, a zászlóaljparanesnok szemlét tartott a század felett és semmivel se volt megelégedve. Ezért összehívta Komorovesak kapitányt. Mikor az őrnagy eltávozott, a kapitány ur tovább ezeirozott a századdal. Kiadta a vezényszót:

— Marsolni. Direkció ott az ég alján a négy fa közül a középső. Mars!

A század elindult.

A jobb szárnyon levő szakaszvezető kétségbeesetten találgatta magában: melyik is a négy fa közül a középső, amely felé irányítani kell lépteit?

Akárhogy törte a fejét, nem tudta kitalálni.

Ennek következése az lett, hogy a század lassankint széthullott. A kapitány ur emiatt nagy haragra lobbant. Álljt vezényelt és kegyetlenül szidni kezdte az önkéntest, aki tönkre teszi egész századát. Végül ráborult a lóva nyakára s mint valami oltáron, összetett kézzel így imádkozott:

— Örökkévaló, mindenható Isten, tekints reám, szánj meg és szabadíts meg ez átkozott önkéntestől!

Az egész század harsogó nevetésben tört ki. Főhadnagy ur Kaszovics azonban nagynehezen komolyságot erőszakolt magára s odalépett a kapitány ur elé:

— Kapitány urnak alássan jelentem, önkéntes csak egy van a századnál. De ez az egy sinos itt. Otthon maradt a kaszárnyában, mert napos szolgálatot tart.

A kapitány ur elsápadt. Néhány pillanatig mozdulatlanul ült lován, nyitva maradt még a szája is. Aztán mérgesen belevágta sarkantyuját lóva oldalába és elvágatott.

Azt se mondta, hogy befellegzett.

Néhány napig békét hagyott az önkéntesnek. Sőt mikor a brigadéros ur megdicsérte a gyakorlótéren, kimaradási engedélyt is adott neki egész éjjeli tizenket óráig.

Ezzel akarta jóvátenni, hogy olyan csunyán lehordotta a gyakorlótéren.

Nem sokaig örülhetett azonban a kimaradási engedélynek.

Meg akkor éjjel találkozott a városban a kapitány ural. Lehetett jó három óra. Majdnem mosolyogva szalutált a kapitány urnak. Ez megállott, megnézte óráját, aztán az önkéntes után kiáltott:

— Hány óra lehet, tanár ur?

A kérdésből már tudta az önkéntes, hányat ütött az óra.

— Tizenkettő elmúlt, jelentem alássan.

— Igen elmúlt és ön reggel jelentkezék rapportra!

Jelentkezett. Keményen lehordotta, elvette tőle az írásos engedélyt s a szemé előtt összetépte.

Igy volt az önkéntesnek egy esztendő alatt egy napig kimaradási engedélye.

Mint a többi katonak, az önkéntes is, hamar hozzászokik a kapitány ur szitkozódásaihoz. Szinte furesán érzi magát, ha egy nap veletlenségből minden baj nélkül mullott el. Olyasfelét kezd érezni, hogy talán nem is önkéntes már, hogy a kapitány ur rája se hederít. Némelyik pedig tul is jár a kapitány ur eszén, mint ahogyan tuljart egy önkéntes társam.

Most gazdatiszt valahol az Alföldön.

Egy reggelen rábizta a századparanesnokságot a kapitány. Az önkéntes tudta, hogy ebből okvetlen baj lesz. Azt a paranesot adta neki, verje el a Száva hidjáról az ellenséget s foglalja el a hidat.

A paranesot annak rendje és módja szerint teljesítette. Elfoglalta szuronyrohammal a hidat,

Száraz tűzifa.

Apróra vágott bükkfának mmázsája 2 kor.
50 fillérért kapható **M o l n á r** Bélánénál,
Szelei-út.

Hirdetmény.

Van szerencsénk a t. c. közönségnek becses tudomására adni, hogy a Piac-téren, a Pinter-féle házban (volt bádogos-üzlet helyén)

G É P R A K T Á R T
nyitottunk.

Raktáron tartunk varrógépeket, kerékpárokat, ruhamosógépeket és facsaró-, gazdasági gépeket, szab. Kincsem-féle velőgépet, szívó- és nyomó szivattyús kútakat teljesen felszerelve a legújatnyosabb gyári árban és a legkedvezőbb **részletfizetésre** is.

Varrógépekhez és kerékpárokhoz a szükséges alkatrészek legújatnyosabb árban nálunk beszerezhetők.

Eternit palát raktáron tartunk, a fedés iránt kérdezősködéskre ár-ajánlattal szolgálunk, melyről a gyártól egyedelárusító megbízásunk van.

Tisztelettel

Possel M. és Fia.

KOVALD PÉTER és FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár

B u d a p e s t, VII. kerület, Szövetség-utca 37. szám

meghívó kenyelmet szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselést létesít és ez által módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolási és postaküldések megőrzésével — közvetlenül felkeresse.

Abonyban Schwartz Zseni

vette át a képviseletét és a gyár rendes áraiban vállalja az úri-, női- és gyermeköltönyök, diszítő- és butorszövetek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és véparúk, szőrmék, stb.ek vegytisztítását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműek mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áraitól, szíves jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviseletet és számos megbízást kér a

13—25

Kovald Péter és fia cég.

Nyomdász tanulóknak egy fiú fölvetik lapunk kiadóhivatalában.

Hölgyek

részére nélkülözhetetlen!

Legjobb szépség szer a

Földes-féle MARGIT CRÉME

Pár nap alatt biztosan eltávolít szeplőt, májfoltot, pattanást, bőrtörést (mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és az arcot fehérré, simává varázsolja, üdit és fiatalít.

Ára: kis tégely 1 korona, nagy 2 korona.

KIVÁLÓ TOILET-CEKKEK: Margit-hölgybor 3 színben 120 korona, Margit-szappan 70 fillér, Margit-fogpép 1 korona, Margit-arcvíz 1 korona.

Kapható minden gyógyszerárban, drogeriában és illatszerkereskedésben.

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után küldi a készítő:

FÖLDES KELEMEN gyógyszerész **ARAD.**

Kapható: **Abonyban, LÁNG OSZKÁR** gyógytárában.

Páratlan és csodás hatású.

Ovakodjunk utánzatoktól!

BOHN M. és TÁRSAI
NAGYKIKINDA és ZSOMBOLYA.

Legrégibb, legnagyobb és legjobb telep e szakmában Magyarország-Ausztriában a

BOHN-féle TÉGLAGYÁRAK
NAGYKIKINDÁN ÉS ZSOMBOLYÁN.

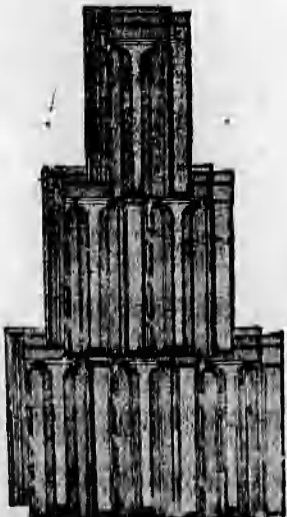
Álapított 1846. — Legelőkelőbb referenciák. — Álapított 1846.

50 MILLIÓ ÉVI GYÁRTÁS

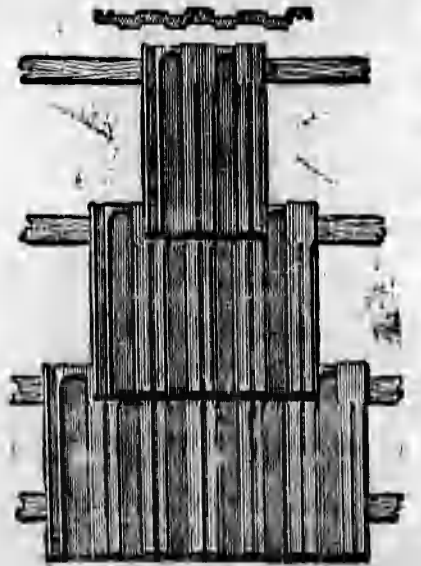
a cs. és kir. szab. BOHN-féle biztonsági átfedő cserépekből

VASOXYD természetes vörös színben vagy kátrányozva.

Gyártmányok: BOHN-féle szabadalmazott biztonsági átfedőcserépek. — Legelőkelőbb, legszebb tetőzet.

Nagykikindai gyártmány. Bohn-féle szab. biztonsági átfedő-cserép 272. szám.

Zsombolyai gyártmány. Szab. biztonsági préselt átfedő-cserép 253. szám.

7—10

Képes árjegyzék és minták kívánatra ingyen és bérmentve.